

عنوان مقاله:

مطالعه تطبیقی امتناع از پذیرش حق در حقوق ایران، فقه امامیه و اصول حقوق قراردادهای اروپایی

محل انتشار:

دوفصلنامه آموزه های فقه مدنی، دوره 12، شماره 21 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 30

نویسندگان:

سید مهدی موسوی - کارشناس ارشد حقوق خصوصی

امیر صادقی نشاط - دانشیار دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

امتناع از پذیرش حق در صورتی روی می دهد که در یک رابطه قراردادی یا غیر قراردادی، یک طرف یا ثالث بخواهد حق طرف دیگر را به وی تسلیم نماید، اما طرف مقابل، از پذیرش آن در غیر از موارد حقوقی خودداری نماید. لذا قانون گذاران برای حمایت از طرفی که با امتناع طرف مقابل روبه رو شده، راهکارهایی ارائه می دهند تا ضررهای وی جبران شود. در این پژوهش برآنیم تا راهکارهای ارائه شده در مقابل امتناع از پذیرش حق را در فقه امامیه، نظام حقوقی ایران و اصول حقوق قراردادهای اروپایی بشناسیم و با تبیین این موضوعات، مشابهت ها و تفاوت های راهکارهای ارائه شده را در این سه نظام حقوقی مورد مطالعه قرار دهیم. بررسی قواعد پیش بینی شده در این سه نظام حقوقی نشان می دهد فقه امامیه و اصول حقوق قراردادهای اروپایی، گرایش در به کارگیری نهادهای خودیاری (غیر قضایی) دارند، اما در نظام حقوقی ایران رجوع به دستگاه قضایی به عنوان اصل پذیرفته شده است.

کلمات کلیدی:

امتناع، پذیرش حق، سپردن یا نگهداری مال امتناع شده، فروش خودیاری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1032935>

